

[Ole Bernt Henriksen]

Jeg var meget glad for hr. Dræbyes bemærkninger om bredbåndskablerne. Jeg tror, det er overordentlig vigtigt, at vi får styr på det problem i denne sammenhæng.

Til slut vil jeg gerne rette et par ord til hr. Camre, som kommenterede mine bemærkninger. Jeg synes, det er relevant at tage det med nu, fordi dette her drejer sig om, hvad vi vil med Danmark, herunder den tidligere regerings økonomiske politik, og jeg vil virkelig meget gerne én gang til bekræfte, at jeg mener ord til andet, hvad jeg sagde. Den regering, der forlod os, var en indbyrdes splidagtig regering, som alene af den grund ikke kunne samarbejde med nogen som helst. Der var ingen her i dette ting, der undlivede den regering – det gjorde den selv. Nu bagefter skal man trættes med en dialog mellem de forskellige personer i den regering, der skriver, om der nu er magtkampe eller ikke magtkampe. Det eneste, I ikke har talt et ord om siden, er det, der er temaet bl.a. for denne debat i dag, nemlig hvad I vil med Danmark. For I kan jo ikke engang blive enige om, hvad I vil med jer selv.

Bemærkningen om, at krisen har ramt andre lande hårdere, end den har ramt Danmark, kan jeg ikke forstå at hr. Camre, der er en meget lærd person – mere lærd, end jeg er – kan komme herop og fremsætte, for virkeligheden er jo den, at Danmark er så umådelig meget dårligere stillet, så umådelig meget mere forgældet, end alle andre lande er, og at arbejdsløsheden i Danmark er dette enorme problem, som det er, efter at vi har sminket arbejdsløsheden med forskellige jobskabelsordninger og andet. I har gjort det rigtig skidt, men jeg kan trøste jer med, at nu er det nok begyndt at vende.

Så vil jeg slutte med at gentage det, jeg sagde i sidste omgang, nemlig at håbet heldigvis nu er ved at brede sig ude i den danske befolkning, og det er da også karakteristisk, at en af de mere intelligente socialdemokrater er blandt de første til at se det. Jeg skal ikke, for ikke at skade hr. Steffen Møller yderligere i socialdemokratiet, nævne navne i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Må jeg først sige til hr. Ole Bernt Henriksen, at det er mig en gåde, hvordan en soci-

aldemokratisk regering, som ikke kunne blive enig indbyrdes og ikke kunne blive enig med nogen andre, dog formåede at gennemføre en meget omfattende lovgivning år efter år indtil det øjeblik, man i august 1982 konstaterede, at der ikke kunne skabes flertal for den økonomiske saneringspolitik, som man fra denne regerings side lagde op til. Det er, så vidt jeg kan se, det første, der er konstateret man ikke kunne skabe et flertal for.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Virkeligheden var vel, at ingen turde tage ansvaret for at lade en socialdemokratisk regering som den tidligere fortsætte. Den omfattende lovgivning, som hr. Camre taler om, var jo et resultat af det samarbejdende folkestyre; et folkestyre kan virkelig samarbejde, så længe det har tillid til den administration, som det giver love. Men der var jo ikke et flertal i dette ting, der længere havde tillid til den regering, som for sent valgte at drage konklusionen af den stemning i befolkningen, som jeg synes hr. Camre beskrev så glimrende, nemlig denne modløshed og håbløshed, der var her i Danmark, da vi kom til. Den er vel i nogen grad blevet mindre.

Anden næstformand (Mette Madsen):

En kort bemærkning til hr. Camre, og så skal vi nok tilbage til at tale landsplanlægning.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg skal vende tilbage til den meget rigtige og kloge bemærkning, som miljøministeren gjorde heroppefra, idet han talte om, hvad der var af positive træk. Der har været en positiv international udvikling i renten og en positiv udvikling i de internationale oliepriser. Det er grunden til optimismen. Det, som regeringen har klaret til dato på indenlandsplan, har været godt på to områder: det har været heldigt, at vi har fået en indkomstpøolitik, der har dæmpet indkomstudviklingen i Danmark, og det har været godt, at regeringen bøjede sig for socialdemokratiets ønske om at gennemføre en realrentebeskatning. Det er de to eneste positive ting, der er gennemført.